

blot ganske foreløbig gjøre en Bemærkning, som jeg paa Ministeriets Begne stude Anledning til at fremsætte med Hensyn til nogle Uttringer af den ærede Rigsdagsmand, der sidst satte sig. Han udtalte meget skarpt, at man skulde holde sig til, hvad der forelaa, men ikke gaae ind paa Motiver, navnlig ikke paa Motiver af en for de Paagældende uheldig Art; men det er ham fuldstændigt umuligt selv at afholde sig fra Saadant; han har i samme Mandedræt kastet om sig til forskjellige Sider med lignende Sigtelser, og jeg skulde tage meget feil, om ikke nogle af dem vare rettede mod Ministeriet. Det gaar slet ikke an at tale i denne tvetydige Tone om, med hvilke Motiver man skulde have virket for at bringe Loven igjennem, hvorledes man havde opfattet Loven, da den kom frem, under hvilke Forudsætninger den var givet og saa fremdeles, hvorved Noget antydes, uden at det dog gives den allermindste bestemte Form eller Stikfelse. Den ærede Rigsdagsmand maa jo dog selv nødvendig erkende, at det er aldeles umuligt nu at komme ind paa en Debat om, hvad der dengang kan have været ytret fra en enkelt Side, saaledes at man deraf kunde vise, at der var tilkjendegivet noget Motiv til at gaae ind paa Loven. Hvad der fra Regjeringens Side er meent og tilstøttet, ligger med rene, klare og bestemte Ord i Loven, og kan ikke søges eller findes andetsteds.

Naar den ærede Rigsdagsmand nu sagde: Men Regjeringen kan dog ikke være ligegyldig overfor hvad der nu er fremkommet angaaende Sagen, saa veed jeg dog i Sandhed ikke, hvad der egentlig er fremkommet, som skulde kunne indvirke paa Regjeringens Opfattelse af Sagen. Med Hensyn til selve Grundene for og imod denne Jernbane, da bleve de jo dengang saa fuldstændig drøftede, at jeg, uagtet denne Sag nærmest ikke vedkommer mig, bestemt tør sige, dengang langt fuldstændigere at have hørt fremsætt Alt, hvad der nu er blevet sagt derom her; der er vist ikke i den Henseende kommet noget Nyt frem. Der er imidlertid 2 Betragtninger, som ikke ligefrem angaa Jernbanens Bestaaenhed, men som ere fremsatte saaledes, at de ialtfald tildeels synes at indeholde noget Nyt;

under den fortsatte Udvikling har det dog vist sig, at ogsaa dette Nye, saa at sige, er forsvundet. Naar der saaledes er blevet talt om Stemningen med Hensyn til Jernbanen, saa er det jo ganske vist, at selv om der var Mange her, der paastode, at Stemningen i Jylland var decideret bleven en anden, saa var det dog endnu meget langt fra at være tilstrækkeligt til deri at see en Opfordring til, at Loven skulde forandres; men nu indtræder det Mærkelige, at det idag under en fuldstændig og almindelig Tilslutning fra alle Sider er ytret, at Stemningen ikke er forandret, men at den affurat er den samme nu, som den var tidligere; det er jo udtrykkelig blevet sagt. (N. Jensen: Ja, ganske rigtig imod Banen!) Ja, men saa maa den ærede Rigsdagsmand dog erkende, at der ingen Forandring er skeet heri? (N. Jensen: Ja!) Naa, det var godt, det var det Gnefte, jeg forlangte. Der er altsaa en Erkendelse af, at der ikke er skeet nogen Forandring, at Loven ikke er vedtagen under nogen anden Stemning end den nuværende, og at der ikke her er fremkommet nogen ny Grund; det troer jeg altsaa staaer fast. Den anden Omstændighed, der blev omtalt, var Stillingen ligeoverfor Regjeringen, men ogsaa med Hensyn dertil seer jeg virkelig ikke, i hvilken Henseende der kan siges at være nogen væsentlig Forandring. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Escherning) yttrede, at Lovens Vedtagelse mere var at betragte som en Sag paa Tro og Love, en Fortroligheds-sag, eller hvilken Uttring det nu var han brugte, ligeoverfor Ministeriet, og man kunde altsaa ikke vide, hvorledes et andet Ministerium, der kunde fremkomme, vilde benytte Loven; jeg siger, det er en ny Stilling for Ministeriet, og jeg indrømmer fuldkommen, at den ganske sikkert er tilstede; men den var sandelig ogsaa tilstede dengang; der var dengang ikke den allerfjerneste større Betryggelse for, at det vilde være den samme Regjering, som kom til at udføre Loven, end der nu er, og jeg seer rigtignok heller ikke, at der egentlig kræves nogen anden særdeles Betryggelse med Hensyn til denne Lovs Gjennemførelse end den, man tør haabe at finde hos enhver Regjering.